

[C. O. Pedersen.]

ser paa det Mandskab, som allerede er engageret, det ærede Medlem Hr. Holdgaard som Maskinmester og Fyrbøderen — jeg ved ikke, hvor han i Øjeblikket er blevet af —, maa den højtærede Minister undskylde mig, at jeg tager en lille Overvejelse, inden jeg gaar om Bord i den Skude. For øvrigt vil jeg indtil videre kige ud af Periskopet for at se, hvad det er for en Ladning, Ministeren omsider faar om Bord, at den ikke skal vise sig at være brandfarlig. Derfor, naar den Tid er kommet, da Ministeren har sin Last om Bord, kan vi tale om det. Og jeg vil ogsaa sige i Dag, som jeg har sagt Ministeren baade til Slutning og til Indledning forleden Dag, at vi vil være villige til Forhandling, naar hele Historien foreligger.

Saa sagde den højtærede Minister, at jeg ikke havde faaet Øje paa Forenklingen i det foreliggende Lovforslag. Det er nu ikke rigtigt. Jeg har sagt Ministeren, at der er Forenkling i Afsnittet om Sygekasserne. Jeg har peget paa et af de Steder, hvor der er Forenkling, nemlig med Hensyn til, at Sygekasserne hvert Aar bliver fri for det Arbejde, de er saa kede af, at indsende de store Lister over Medlemmerne. Jeg har sagt, at der var Forenkling her. Det indrømmede Ministeren ogsaa, at jeg gjorde i min første Tale. Der er Forenkling, selv om der ikke er saa forskrækkelig meget, i Invalideafdelingen. Men i Aldersrenteafdelingen er der ikke stort af Forenkling andet end i Refusionsordningen. Da jeg forleden Dag sagde herfra, at den Forenkling, det danske Folk ventede paa, kan de ikke finde i dette Forslag, men den maa vi regne med kommer til Efteraaret, da nikkede Ministeren til mig. Men nu var han vel, som sagt, lidt nervøs i disse Dage, han har haft tre Dage til at spekulere over det og synes aabenbart, at jeg ikke har været tilstrækkelig glad ved den Forenkling, der var paa dette Punkt, naar jeg vilde vente til Efteraaret, til jeg ser Forenklingen, med at rose den. Naar jeg brugte det Udtryk forleden Dag, var det i en bestemt Forbindelse, nemlig i Anledning af den Reklame, den socialdemokratiske Presse har gjort for Ministerens Forslag med Hensyn til Forenklingen; den oversteg adskillige Gange den Forenkling, som virkelig fandtes; det var i den Forbindelse, min Bemærkning forleden Dag blev fremsat.

Saa sagde Ministeren, at jeg heller ikke havde faaet Øje paa den Forsikring, der fandtes i Forslaget, og det kan godt være, at jeg ikke er saa stor en Optimist som den

højtærede Minister. Jeg ved nok, at jeg den Dag bemærkede, hvad jeg for Resten ogsaa i Dag staar ved, at der ikke er stort mere Forsikring i dette Forslag end den, vi allerede har. Der er — det indrømmer jeg Ministeren — den Ventil, som han har aabnet forneden, gennem hvilken der kan smutte saadant noget som et Par Hundrede Tusinde ind i Henhold til Ministerens Tale i Eftermiddags; men hvis Resultatet bliver, hvad jeg senere skal komme til, at det bliver Kommunerne, der kommer til at betale dette Kontingent, maa han for min Skyld gerne kalde det Forsikring; men jeg kalder det Forsørgelse, hvis Kommunerne kommer til at betale, og det tror jeg bliver Resultatet. Der er Forsikring i Forslaget med Hensyn til dem, hvis Indtægt ligger over Indtægtsgrænserne for Sygekasserne, og som her gennem Forslaget af Hensyn til deres Aldersrente fremtidig tvinges til at melde sig ind i en Sygekasse eller i en Sygeforening, og som tvinges til at betale Invalidentepremie. Mere Forsikring er der i Virkeligheden ikke i det, hvis det holder Stik, som jeg sagde, at de, som kommer ind fra neden, bliver dem, som ikke har tilstrækkelig store Indtægter, som hører til de ubemidlede og ikke er Medlemmer af Sygekasserne. Hvis Resultatet bliver, at Kommunerne maa betale, bliver det Forsørgelse med en lille tynd Skal af Forsikring ovenpaa. Jeg staar ved, hvad jeg sagde forleden, at det, som den danske Befolkning har forstaaet ved Folkeforsikring, var i hvert Tilfælde noget andet.

Ministeren talte i Dag som ogsaa forleden Dag om de Skatter, som i sin Tid var blevet gennemført, da Alderdomsforsørgelsen for mange Aar siden blev vedtaget; og jeg forstaaer, at det gaar igen i Ministerens Tanker ustandselig, at Skatten paa Spiritus, Øl og Tobak, som i sin Tid blev gennemført, var en Slags Ækvivalent for Alderdomsforsørgelsen. Det vilde være lidt uheldigt for den højtærede Finansminister, hvis den Betragtning ogsaa skulde være gældende nu; dette, at disse Skatter blev gennemført samtidig med, at man fik Alderdomsforsørgelse, skal dog ikke betyde, at de akkurat til enhver Tid skulde dække Udgifterne hertil. Nej, jeg beder Ministeren tage Skatterne ud af hele den Betragtning, som han her har bygget op, for den anseelige Højde, disse Skatter har naaet, har de jo naaet paa et Tidspunkt, da vi havde en radikal Regering, da vi maaske endda for en Del af Tiden oven i Købet havde en socialdemokratisk Bisidder i denne Regering, en Kontrolminister, eller hvad det